

**VSDTP:n (BOLSHEVIKKIEN) KK:n KANNANOTTO
ALUEVALTAUKSIA EDELLYTTÄVÄÄ
ERILLISRAUHAA KOSKEVASSA KYSYMYKSESSÄ²²**

Hyvät toverit!

KK:n Organisaatiobyroo pitää tarpeellisena selittää teille niitä motiiveja, jotka ovat pakottaneet KK:n suostumaan Saksan hallituksen tarjoamiin rauhannehtoihin. Organisaatiobyroo kääntyy teidän puoleenne, toverit, näine selityksineen tehdäkseen laajalti tunnetuksi kaikille puolueen jäsenille edustajakokousten välisinä aikoina koko puoluetta edustavan KK:n näkökannan. Organisaatiobyroo pitää tarpeellisena mainita, että KK:ssa ei ollut yksimielisyyttä rauhannehtojen allekirjoittamista koskevassa kysymyksessä. Mutta koska päätös on hyväksytty, on koko puolueen kannatettava sitä. Lähipäivinä pidetään puolueen edustajakokous ja vasta siellä voidaan ratkaista kysymys, missä määrin oikein KK on ilmentänyt puolueen todellista kantaa. Edustajakokoukseen saakka kaikki puolueen jäsenet — puoluevelvollisuuden nimessä ja yhtenäisyyden säilyttämiseksi meidän omissa riveissämme — toteuttavat johtavan keskuselimensä, puolueen KK:n päätöksiä.

Se ehdoton välttämättömyys, joka pakottaa tällä hetkellä (helmikuun 24 p:nä 1918) allekirjoittamaan anastusrauhan, uskomattoman raskaan rauhan Saksan kanssa, johtuu ennen kaikkea siitä, ettei meillä ole armeijaa, ettemme voi puolustautua.

Kaikki tietävät, miksi vuoden 1917 lokakuun 25 päivän jälkeen, proletariaatin ja talonpoikaisköyhälistön diktatuurin voiton jälkeen meistä kaikista tuli puolustuskantalaisia, miksi me kaikki kannatamme isänmaan puolustamista.

Isänmaan puolustamisen kannalta katsoen on sallimattonta antaa vetää itseään sotilaalliseen yhteenottoon silloin,

kun ei ole armeijaa ja kun vihollinen on aseistettu hampaisiin saakka sekä valmennettu erinomaisesti.

Sosialistisen Neuvostotasavallan ei pidä ryhtyä sotaan silloin, kun ilmeisesti suurin osa Neuvostoja valitsevista työläis-, talonpoikais- ja sotamiesjoukoista vastustaa sotaa. Se olisi seikkailua. On eri asia, jos tämä sota päättyy, vaikkapa peräti raskaaseen rauhaan, ja Saksan imperiaalisismi haluaa sitten jälleen käydä hyökkäyssotaa Venäjää vastaan. Silloin enemmistö Neuvostoja tulee varmasti kannattamaan sotaa.

Sodan käyminen nyt merkitsee objektiivisesti antautumista Venäjän porvariston provokaation uhriksi. Porvaristo tietää mainiosti, että Venäjä on nyt suojaton ja saksalaisten vähäisetkin voimat nujertavat sen, heidän tarvitsee vain katkaista tärkeimmät rautatielinjat valloittaakseen nälän avulla Pietarin ja Moskovan. Porvaristo toivoo sotaa, koska se toivoo Neuvostovallan kukistumista ja sopimusta Saksan porvariston kanssa. Porvarien voitonriemu Väinänlinnassa ja Rozittenissa, Wendenissä ja Haapsalussa, Minskissä ja Drissassa, kun saksalaiset marssivat näihin kaupunkeihin, vahvistaa sen selvääkin selvemmin.

Vallankumouksellisen sodan puoltaminen tällä hetkellä muuttuu väistämättä vallankumoukselliseksi sanahelinäksi. Sillä nykyaikaisen sodan käyminen kehittyntä imperialismia vastaan ilman armeijaa, ilman mitä vakavinta taloudellista valmistelua on hajaannustilassa olevalle talonpoikaisarmeijalle mahdotonta. On ehdottoman välttämätöntä tehdä vastarintaa Saksan imperialismille, joka nujertaa meidät saatuaan meidät vangiksi. Mutta olisi tyhjää sanahelinää vaatia tekemään vastarintaa nimenomaan aseellisen kapinan muodossa ja nimenomaan nyt, kun *tämä* vastarinta on ilmeisen toivotonta meille ja ilmeisen edullista sekä Saksan että Venäjän porvaristolle.

Viipymättömän vallankumouksellisen sodan puoltaminen sellaisin perusteluin, että se tukee kansainvälistä sosialistista liikettä, on samanlaista sanahelinää. Jos me teemme Saksan imperialismille helpommaksi Neuvostovallan kukistamisen ryhtymällä sopimattomaan aikaan taisteluun sitä vastaan, niin emme auta, vaan vahingoitamme saksalaista ja kansainvälistä työväenliikettä ja sosialismin asiaa. Monipuolisella, sitkeällä, järjestelmällisellä työllä on autettava yksinomaan vallankumouksellisia internationalisteja

kaikissa maissa, mutta marxilaisen ei suinkaan sovi lähteä aseelliseen kapinaseikkailuun silloin, kun se on ilmeistä seikkailua.

Jos Liebnecht voittaa 2—3 viikossa (se on mahdollista), niin hän tietenkin pelastaa meidät kaikista vaikeuksista. Mutta olisi suorastaan typerää ja kaikkien maiden työtätekevien suuren solidaarisuustunnuksen muuttamista pilkkasanaksi, jos päähämme pälkähtäisi antaa kansalle vakuudet siitä, että Liebnecht voittaa lähiviikkojen aikana ehdottomasti ja varmasti. Nimenomaan tällaiset järkeilyt muuttavat tyhjäksi korulauseeksi suuren tunnuksen: „Me olemme panneet luottamuksemme maailmanvallankumoukseen”.

Asiaintila muistuttaa objektiivisesti vuoden 1907 kesää. Silloin meitä kuristi ja vangitsi venäläinen monarkisti Stolypin, mutta nyt saksalainen imperialisti. Silloin viipymättömän kapinan tunnus osoittautui tyhjäksi korulauseeksi, joka valitettavasti sai valtoihinsa koko eserräpuolueen. Nyt, tällä hetkellä, vallankumouksellisen sodan tunnus on ilmeinen korulause, joka on vetänyt mukaansa oikeistoeserrien argumentteja toistelevat vasemmistoeserit. Me olemme Saksan imperialismin vankeja, meidän on käytävä vaikea ja pitkä taistelu tämän maailmanimperialismin esitaistelijan kukistamiseksi; tämä taistelu on varmasti oleva viimeinen ja ratkaiseva taistelu sosialismin puolesta, mutta tämän taistelun alkaminen tällä hetkellä aseellisesta kapinasta imperialismin esitaistelijaa vastaan on seikkailua, johon marxilaiset eivät milloinkaan suostu.

Maan puolustuskunnon ja itsekurin järjestelmällinen, herkeämätön ja kaikinpuolinen lujittaminen kaikkialla, raskaan tappion käyttäminen kurin parantamiseen kaikilla elämän aloilla maan taloudellisen aseman kohentamiseksi ja Neuvostovallan vankistamiseksi — se on päivän tehtävä, se on vallankumouksellisen sodan valmistelua teoin eikä sanoin.

Lopuksi Organisaatiobyroo pitää tarpeellisena huomauttaa, että koska Saksan imperialismin hyökkäys ei ole vielä tähän mennessä päättynyt, on kaikkien puolueen jäsenten järjestettävä yksimielinen vastarinta. Ellei rauhan, vaikkapa äärimmäisen raskaankin rauhan allekirjoittamisella saada voitetuksi aikaa uusien taistelujen valmisteluun, niin

puolueemme pitää osoittaa, että on jännitettävä kaikki voimat mitä suoranaisimman vastarinnan tekoa varten.

Jos ajan voittaminen, edes lyhyen hengähdystauon saaminen organisaatiotyötä varten on mahdollista, niin velvollisuutenamme on hankkia tuo hengähdystauko. Ellei meidän ole suotu saada lykkäystä, niin puolueemme on kehotettava joukkoja taisteluun, mitä tarmokkaimpaan itsepuolustukseen. Olemme vakuuttuneita, että kaikki puolueen jäsenet täyttävät velvollisuutensa puoluetta kohtaan, maansa työväenluokkaa kohtaan, kansaa ja proletariaattia kohtaan. Säilyttämällä Neuvostovallan me tuemme mitä parhaiten, mitä voimakkaimmin kaikkien maiden proletariaattia sen uskomattoman vaikeassa ja raskaassa taistelussa omaa porvaristoaan vastaan. Suurempaa iskua sosialismin asialle kuin on Venäjän Neuvostovallan kukistuminen ei nyt ole eikä voi olla.

Toveritervehdyksin

VSDTP:n (bolshevikkien) KK:n Organisaatiobyroo

Kirjoitettu helmikuun 24 pnä 1918

*Julkaistu helmikuun 26 pnä 1918
„Pravda” lehdessä 35. numerossa*

*Julkaistaan
lehdessä tekstin mukaan*